

Støttestenen

Organ for loge nr. 67 Castrum

Innhold: s2: Overmester har ordet. s3: Støttestenen gratulerer, 25-års Veteranjuvel, Tur til Stockholm
s5: Logemøte 27.01. s6: Til ettertanke, Hans Christian Boi Boisen 90 år. s8: Om vennskap

Festningen i vinterskrud i strålende vintervær
Foto: Kjell Bakken

Alt hva I vil at andre skal gjøre mot Eder , det gjøre og I mot dem

Overmester har ordet

Kjære brødre

Våren er heldigvis ikke så langt unna, selv om det i skrivende stund ikke ser slik ut. Mine tanker går umiddelbart til høsten 2009 og jeg skjønner at det til tross for kulde, sne og vinterkvelder som en kanskje betegner som lange, så har vinteren gått utrolig fort.

Det har skjedd mye i logen vår i løpet av vinteren.

La meg bare nevne innvielse, forfremmelser i grader, tildeling av veteranjuvel, deltagelse ved EI i 116 Birka, besøk i vår loge av danske Odd Fellowbrødre fra Viborg i tillegg til de vanlige saker som har kommet til behandling.

Jeg vil i dette innlegget konsentrere meg om ett av vår gjeldende handlingsplans punkter. Nemlig; "Holde kontakt med brødre som ikke møter, eller møter sjelden. Faddere arbeider kontinuerlig, i en positiv Odd Fellow ånd med sine fadderbarn slik at de stimuleres til å delta mer aktivt i logearbeidet."

Embedskollegiet har hatt møte med Nevnd for Styrkelse og Ekspansjon. Her ble vi enige om en framdriftsplan i dette arbeidet og det er mitt håp og min tro at dette vil forandre på brødrenes fremmøtehyppighet. At vi har en del eldre brødre som ikke kan møte får så være. Det er mange andre som aldri eller sjelden møter og det er de jeg tenker på. Her må det tilbud og stimulering til. Vi kjemper med konkurranse fra samfunnet rundt oss, men er det egentlig hovedgrunnen? Er det noen som sitter fast i godstolen etter en lang arbeidsdag, er det noen som på mandag sier til seg selv at onsdag skal jeg møte, men som onsdag tenker : Nei, jeg venter til neste gang? Neste gang kommer og det samme gjentar seg. At logens OM har ett overordnet ansvar betyr ikke at mange andre også må ta grep. Det er bl. a. her fadderne kommer inn. Har du som fadder regelmessig kontakt med ditt fadderbarn? Ta en telefon, ta en tur på kafeen, ta en prat, avtal å møte sammen, kjør sammen til logemøtet. Kanskje skal vi ta opp igjen lørdagskaffe i lobbyen med vafler og kaffe? (Når det er ledig!) Det kan vel være hyggelig å ta en tur innom før eller etter lørdagshandelen?

I det hele tatt, aktivitet trengs på alle nivåer, fra de nyinnvidde til de eldste. Interessen for Ordenen må opprettholdes for arbeid i det godes tjeneste hvis vi skal ekspandere. Den prosessen som er startet for å få brødre tilbake på møtene er jeg sikker på skal lykkes hvis vi

alle legger våre krefter sammen. Jeg er spesielt glad for samarbeidet med S&E og har ett realistisk håp om at vi etter hvert kan høste fruktene. Det er fortsatt en realitet at ingen kan gjøre alt, men alle kan gjøre noe. Derfor er det viktig at hver eneste bror spør seg; Hva kan jeg bidra med?

Det som fremføres som grunn for ikke å møte, er svært ofte av praktisk art. Bl.a. har jeg hørt mange ganger: Mine klær passer ikke lenger! Til det har jeg bare følgende å si: Jeg har også "vokset ut" av mine i løpet av årene. Da er det å krype til korset å få seg noe som passer. Det skal i hvert fall ikke forhindre mitt frammøte. En bror fortalte meg at han i samtale med vår avdøde bror Haakon Hansen hadde sagt at flere mindreårige i familien gjorde frammøte til tider svært vanskelig. Da hadde Haakon svart: Det er da du trenger å møte!

Avdøde Eks Stor Sire Erik Evjen sa følgende: " – ritualene er det ikke noe i veien med. De har virket fra historisk tid, og har bestått sin prøve, og de vil forhåpentligvis ikke noensinne bli forandret. De brødre som ikke har noen følelse for det budskapet som disse ritualer gir oss, vil forsvinne av seg selv,- disse brødre kan vi ikke gjøre noe for. Men alle de andre da? Hvorfor svikter de? – Enhver får svare for seg selv. - Gjør vi alle nok? Vi har alle den samme plikt. " Han sier i samme åndedrag: "Man kan alltid lede sin hest til vanntroa, men man kan ikke tvinge den til å drikke, men du må gjøre alt du kan for å få den "tørst".

Slik er det med brødrene. Vi kan anmode dem om å møte og komme til logemøtene, men vi må hver iser legge til rette for at de blir "tørste" for å få støtte i sitt daglige liv. Det kan gå på ting som, interesse, imøtekommenhet, hjelpsomhet, åpenhet, forståelse og velvillig innstilling til alle. Det er mitt stor håp og ønske min bror at nettopp du tar opp hansken jeg her har kastet og besøker våre møter. Jeg ønsker at dere alle får ett fint forår som danskene kaller denne årstiden. Jeg håper at alle får en god og familienær påske og at dere alle er klare til innsats etter påske.

Broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Arvid Solberg
Overmester

MØT SÅ OFTE DU KAN

Støttestenen gratulerer!

Den Høye Sannhets Grad
27.01.2010

Dag Arnesen
Fred Obert Håvarsthun
Rune Sæther

Den Edle Kjærlighets Grad
22.02.10

Lars Erik Bratli
Jan Erik Wålbakken

Patriarkgraden
17.02.10

Per Christian Backer

25-års veteranjuvel

På møtet 10.02 ble Eks OM Leif Sværen tildelt veteranjuvelen for 25 års medlemskap.

Juveltildelingen ble gjort av Storrepresentant Per J. Myhre og ble gjennomført på en stilfull måte. Brodermåltidet ble en festaften for br. Leif som dessverre av helsemessige årsaker ikke kan møte så ofte som han ønsker. I talene som fulgte kom Br. Overmester inn på br. Leif sitt engasjement i logen fra tidligere år hvor han også i en periode var leder av Seniorklubben.

Br. Leif holdt et langt og følelsesladet innlegg om hvor godt mottatt han ble i Kongsvinger da han kom flyttende fra Sarpsborg med kone og 3 barn. En av de første han møtte var br. Eks OM Jonny Kristiansen som inviterte ham til Loge Castrum hvor han senere ble medlem.

Br. Rolf Brun kom inn på i sin tale til jubilaranten det store arbeidet Br. Leif gjorde i forbindelse med Fagskolen.

Brodermåltidet ble som vanlig avsluttet med avsynging av Castrumsangen.

Tur til Stockholm 21.01

Torsdag 21.01 stilte 21 forventningsfulle brødre på Kongsvinger stasjon kl. 0830 for å ta Stockholmstoget til EI. i loge nr 116 Birka.

Etter at toget hadde passert grensen ble en nydelig frokost inntatt med dertil hørende drikke.

Praten gikk som det fremgår av ovenstående bilde livlig og mange gode historier ble fortalt underveis. Etter ankomst Stockholm Central ble vi møtt av br. både fra Finland og Sverige og vi ble busset ut til vårt vanlige hotell under besøk i Stockholm. Her ble det etter innsjekk inntatt en lunsj hvor praten også her gikk livlig.

Etter skifte til et mer passende antrekk ble vi hentet av bussen og ble kjørt til Vestre Trädgårdsgatan for å overvære EI av det nye kollegiet i loge nr. 116 Birka. Etter trompetsoloene benket vi oss i spisesalen hvor vi inntok et kjempegodt måltid. Taler fra ny OM, gjestende OM og br. Installator ble fremført. Tiden går dessverre alt for fort og når vi hadde inntatt kaffe og avec var det klart for avgang tilbake til hotellet igjen. Noen br. skulle se på nattelivet i Stockholm, men de ble sørgelig skuffet, etter en time var de tilbake og berettet at nattelivet i Stockholm, det fantes ikke.

Etter frokost dagen etter inntok vi en pub i nærheten av Central for å vente på at toget gikk hjem. Praten gikk fortsatt livlig og vi var skjønt enige om at vi igjen hadde hatt en kjempetur.

Redaktøren

VI TAKKER ALLE VÅRE STØTTEANNONSØRER!

**Vi støtter Odd Fellow
Håper medlemmene støtter oss!**

Kongsvinger Farvehandel A/S
Tlf. 62 81 42 00

Logeantrekket finner du hos

VIC*
100% MERKEVARE

I tillegg til
GOD MAT SERVERT HOS OSS
tilbyr vi:
UTLEIE AV MØTEROM,
SELSKAPSLOKALER og
CATERING.
Åpningstider: 08.00-22.00 man.-fre.
08.00-20.00 lørdag
10.00-22.00 søndag
Taverna Kongsvinger
Brugt. 42, Kongsvinger, Ill./fax, 62 81 40 83

Ny Opel

**Velkommen til prøvekjøring
av 2010 modellene**

Ring eller stikk innom for en hyggelig bilprat!

G. Løkken
Kongeveien 101, 2211 Kongsvinger Tlf: 62888060
E post: firmapost@g-lokken.no

Maskinservice

Arne Jørgen Bønnsdalen
97 14 71 65

Graving • Strøing • Snørydding • Transport

**nye
SPORTEN**

Nye 3. gradsbrødre sammen med OM.

Onsdag 27.01.10 hadde Loge nr. 67 Castrum sitt andre møte i 2010. Kveldens hovedbegivenhet var forfremmelse av tre av våre brødre til Den Høye Sannhets Grad.

Tilstede på aftenens møte var tre brødre fra Loge nr. 119 Erik Glipping i Danmark. Dette var Ex Mester Jens Ulrik Vesterdal, Skattmester Bendix Riis og Br. Jens Christian Nyholm. Disse tre brødrene var blant annet til stede for å følge vår bror Fred Obert Håvarsthun til hans 3. gradpassering denne kvelden. Som kjent har Br. Fred Håvarsthun sitt arbeide i Forsvaret og er stasjonert i Viborg i Danmark hvor han som logebror blir tatt godt vare på av brødre i Loge nr. 119 Erik Glipping.

På besøk var også to brødre fra Loge nr. 99 Petrus Beyer, Storrepresentant Øyvind Schnell og Fungerende Eks Overmester Tom Harald Hansen. Likeledes var Br. Ivar Sundberg fra Loge nr. 59 Herman Anker på besøk.

På ettermøtet ble det holdt en rekke taler; som vanlig innledet Br. OM. Han uttrykte at han hadde snakket så mye til de nye 3. gradsbrødrene i logesalen at han skulle fatte seg i mer korthet her. Han gratulerte dem og framhevet fadderrollen som noe av det viktigste i logen og at de tre nå kunne stå som fadder for nye søkere.

Han kom også inn på årsaken til at det var gjester fra Loge 99 Petrus Beyer tilstede. Det har seg slik at det gjennom vår loge er blitt kjent at både Loge 119 Erik Glipping og Loge 99 Petrus Beyer ønsker seg en venneloge og da ble dette møtet en passende anledning for brødre fra disse to logene til å møtes hos oss i Kongsvinger. Br. OM sa at han følte seg som en slags "Kirsten Giftekniv" og viste også til at vi i vår loge har en meget lang og god erfaring med vennelogearbeide og at det utvikler brorskap og vennskap over landegrensene.

Br. Tom Strandberg holdt tale fra fadderne og gratulerte med dagen. Han sa blant annet at alle gradene har sin egen betydning og at han håpet at de tre nye 3. gradsbrødrene tok med seg disse opplevelsene videre gjennom livet.

Br. Dag Arnesen holdt tale fra de nye 3. gradsbrødrene og takket for tilliten som var vist dem ved at de nå var blitt forfremmet til den høyeste logegraden. Han sa at de hadde gjort sitt beste så langt og at det stadig var nye mål å sette seg. Han mente at brorskapet ville bli viktigere og viktigere og at det ved et slikt medlemskap var en god mulighet til å bli et bedre medmenneske. Han framhevet også all den hygge og glede som tilstedeværelsen i logen gav.

Eks HP Ole Sørli hilste fra Leir nr. 25 Glomma og han forklarte litt om leirinstitusjonen, om Leirdistrikt nr. 1 og om leirarbeidet. Det er nødvendig at brødrene viser interesse og deltar aktivt i logearbeidet for å bli kallet til medlemskap i Leiren, sa han.

Skm. Bendix Riis fra Loge 119 Erik Glipping overrakte blomster til Br. OM som en hilsen fra logen i Danmark.

EX Mester Jens Ulrik Vesterdal takket for at de fikk komme til dette møtet og ønsket de nye 3. gradsbrødrene til lykke. Han framhevet det gode forholdet som er mellom våre loger siden vår bror Vidar Borge tidligere har hatt tilsvarende Danmarksopphold som Br. Fred Håvarsthun. Han sa at det nå måtte bli en oppgave for Br. Fred å finne en ny "avløser" for seg til Danmark slik Br. Vidar gjorde ved å være fadder for Br. Fred. Han takket Privatnevnden for deres arbeide og takket hjertelig for maten som ble servert.

Brodermåltidet ble som tradisjonen er avsluttet med Castrumsangen.

Logekvelden syntes å være vellykket for de nye 3. gradsbrødrene, for øvrige logebrødre, for Loge 67 Castrum og ikke minst for vennelogesamarbeidet som i løpet av kvelden ble innledet mellom de tilstedeværende representantene for Loge nr. 99 Petrus Beyer og Loge nr. 119 Erik Glipping.

Br. Arnt Kristian Haug

Til ettertanke!

(Innlegg av Br. Kasper Funch, loge nr. 13 Venskap i Odd Fellow Bladet nr. 3 2010, oversatt etter beste evne av Redaktøren).

I snø står urt og busk i skjul. Hjemme på gaten står de bilene som ikke har vært ute og kjørt på noen dager, begravd i snøhauger skapt av de seneste dagers evinnelige snefall, samt oppføyking i forbindelse med en tiltagende vind. Værfenomener vi ikke kan gjøre noe med.

Hver kveld, før jeg går til sengs, ser jeg ut av vinduet, ut på gaten, på noen biler som står som urt og busk totalt skjult av snø. "Stakkars dere" tenker jeg. Det legger seg som en dyne på deres fine røde og sorte lakk. Den trenger seg inn i sprekker og revner, den tærer på batteriet og gjør motoroljen stiv. Dere burde hatt en garasje!

Som bilene på gaten har det nå, slik er det mennesker som har det. Ikke kun fordi det er mennesker, som vitterlig ikke har noe sted å gå, ikke noe hjem, ikke noen trygg havn å søke ly i når vinden uler og snøen faller. Det er mennesker hvis sinn står begravd i snø. Det er mennesker som denne mørketid virker formørkende på deres sinn og tanke. Vi møter dem på vår vei, vi er kanskje selv noen av dem. De er overalt, de sjeler som lar seg påvirke av mørketiden. Ja, kanskje de fleste av oss føler denne påvirkningen – en gang i blant.

Her i logesalen er det rart og lyst. Her dyrkes det indre lys. Her tales om etikk og medmenneskelighet. For en stund feies snøen og mørket bort fra sinnets panser.

Batteriet lades og oljen tiner, så den kan smøre alle deler i den menneskelige mekanikk. Her er sinnets innendørs- og oppvarmede garasje.

Er det da ikke vår oppgave, å ta denne varme med oss ut i snøværet der ute, og la den ramme de mennesker vi møter på vår vei, for å la de føle en liten flik av det vi har følt i aften og hver onsdag aften. Helt konkret – et smil, en håndsrekning, en dytt til en bil som står fast, en hånd til å skuffe snø. Og ikke kun i snøværet skal vi huske å gi denne håndsrekning. Uansett vær kan vi rekke hånden ut. Og uten å anstrenge oss særlig mye kan vi smelte sinnets formørkende snølag bort og la den indre våren spire frem. For som Ordenen forteller oss: "Den tjener seg selv best som tjener andre!"

Jeg slutter med et lite dikt av Piet Hein:

At lave en primitiv filosofi
med båse, som men'skene inndeles i,
er en feil, hvorav alle folk lider.
Men vi er nogen stykker,
som kun kan forstå
èn måde at inddele men'skene på:
"Man skal dele dem i individer"

Hans Christian "Boi" Boisen 90 år

Jubilanten i hyggelig passiar med Eks OM Ole Sørli

Eks OM Boi Boisen fylte 90 år den 18.03 og den 24.03 vil han motta Veteranjuvel for 50 års medlemskap i vår Orden. Han ble innviet i Loge nr. 2 Eidsvoll 23.03.60 og ble overflyttet til loge nr. 67 Castrum da denne ble instituert 31.03.62. Etter 2 år i loge Castrum fikk han sitt første embede som UM Va. Han fortsatte som Inspektør, Kasserer, Ceremonimester og Undermester før han ble logens Overmester i 1977.

Han har vært et engasjert medlem av vår loge og hadde frem til alder og helse gjorde det vanskelig, nesten hundre prosent fremmøte.

Boi Boisen er som mange av logens medlemmer vet en tidligere krigsveteran. Han var ved krigens begynnelse 20 år gammel og var da i gang med sin førstegangs tjeneste i Marinen.

Hans barnebarn Dina Katrine Veflen har laget en dokumentarisk historie om sin morfar om hva han som ung mann opplevde under krigen.

Jeg har laget et kort sammendrag av disse opplevelsene for å bringe de videre til logens medlemmer da jeg vet at mange ikke har hørt historiene tidligere. På grunn av plassmangel har jeg måttet redigere og forkorte historien, de medlemmer som ønsker å lese hele historien kan henvende seg til logens Arkivar for eventuelt å låne boken.

Historien starter 1. april 1940 da Boi gikk inn i Marinen for å avtjene verneplikten om bord i panserskipet Tordenskjold, verneplikten ble brått avbrutt om morgenen 9. april da tyskerne angrep Norge. Han reiste da tilbake til Kongsvinger hvor han meldte seg til frivillig tjeneste.

Han var med og sprengte Kongsvingers gamle trebru, noe som dessverre ble mislykket. Siden dro han videre oppover med andre militære i Solør og Østerdalen til Koppang hvor de ble tatt til fange av tyskerne og ble

videresendt til Akershus festning hvor de satt i to og en halv måned. Etter han ble sluppet fri fra fangenskapet dro han hjem til Kongsvinger hvor han jobbet og i tillegg drev med illegalt arbeid. Sammen med en kamerat bestemte han seg for å flykte til Sverige og derfra videre til England.

Flukten startet 12. januar 1941 og de kom etter hvert frem til Stockholm hvor de søkte om visum til Sovjetunionen for å fortsette reisen til England. Turen gikk via Helsingfors, Leningrad, Odessa, Istanbul, Port Said i Egypt, Suez-kanalen og frem til Durban hvor han mønstret på den norske hvalbåten Transvaalia som var ombygd til minesveiper. Turen fra Norge hadde da vart i 5 måneder. Etter to måneder med opplæring var de klare til innsats og ble beordret til Suez-kanalen. Han tilbrakte ca 2 år i Midtøsten med minesveiping i Suez-bukta, Suez-kanalen, Aleksandria og Tobruk i Libya. Den verste perioden hadde han i Tobruk hvor de sveipet bukta om natten under beskytning fra et tysk batteri med 15 tommers granater. Ett treff av en slik granat var nok til å senke båten. Etter å ha vært stasjonert 16-17 måneder i Egypt ble de forflyttet til Haifa i Israel, her var det mye roligere. De sveipet miner, men fikk også anledning til å bese det hellige land, Tel Aviv, Jerusalem osv.

I juni 1943 fikk de beskjed om at den greske marine skulle overta minesveiperne og de ble sendt med en engelsk troppetransport til Liverpool i England hvor de ankom i august.

Boi ble sendt til Newcastle for å utdannes til radaroperatør, han fikk i tillegg et spesialkurs som skytter. Etter kurset mønstret han på jageren Sleipner hvor de eskorterte konvoier fra Inverness i Skottland ned til Thamesmunningen. Etter 3 måneder måtte båten til overhaling og Boi søkte seg over til motortorpedobåtene. (MTB)

Han kom om bord i en helt ny MTB som radaroperatør og skytter. Før de fikk gå om bord måtte de gjennom et 3 ukers kommandokurs. Boi forteller at dette var det tøffeste og hardeste han hadde vært med på. De hadde ikke lov til å gå ett skritt, de måtte springe. Etter endt kurs gikk de om bord i MTB 711 og hadde en 3 ukers treningsperiode i Irskesjøen sammen med andre MTB'er. Etter endt trening gikk ferden til Great Yarmouth hvor de sammen med 9 andre MTB'er dannet den 54. norske motortorpedobåt flotilje. Dette var i slutten av mai og alle permisjoner ble inndratt og landlov ble strengere.

D-dagen 4.6.1944 opprant og invasjonen av Frankrike satte i gang. MTB'ene var ikke direkte involvert i invasjonen, men indirekte var de med. De allierte opprettet flere brohoder i løpet av de første døgnene hvor soldater ble satt i land. Det ble

opprettet en sperrelinje slik at tyske torpedobåter ikke skulle angripe konvoiene med troppene som skulle landsettes. Etter hvert som de allierte rykket frem i Frankrike ble de forflyttet til kysten av Holland hvor de var med på mange trefninger. De opererte i den engelske kanalen og langs kysten av Holland i juni, juli, august og en del av september i 1944. Flotiljen mistet ingen båter, men 4 av MTB'ene var så hardt skadet at de måtte byttes ut.

Flotiljen ble forflyttet og ankom Lerwick og Shetland 20. september 1944. Herfra gikk de over Nordsjøen for å angripe tysk skipsfart lang Norskekysten.

Motortorpedobåtene var alle bygd i tre, var 117 fot lange og veide 110 tonn. Hver båt hadde fire Packard flymotorer og fire propeller, i full fart kunne de komme opp i 40 knop. I full fart forbrente de 1600 liter drivstoff i timen, så det var ikke ofte de gikk med full fart. Hver tur de dro over fra Shetland hadde de derfor mange titalls kanner med bensin.

De hadde mange turer på Norskekysten høsten og vinteren 1944-45. De fleste turene på Norskekysten var de i kamp med fienden, både båter og kystvernstasjoner. Fire ganger senket MTB 711 fiendtlige fartøyer.

Den siste kampen til MTB båtene var 26. april 1945. Båt 711 og 723 lå rett sør for Utsira fyr og klokken halv fem om morgenen startet de på veien hjem. De hadde ikke sett antydning til fiendtlige fartøyer hele natten, så de var litt skuffet. Da de nærmet seg de ytterste holmene oppdaget de en båt som de først trodde var en stor fiskebåt, men så ble det konstatert at det var en tysk ubåt i overflatestilling. Nå begynte en kamp eller et lite "sjøslag". MTB'ene gikk øyeblikkelig til aksjon, de fyrte av torpedoene, men ubåten endret kursen 90 grader slik at de bommet, 723 fyrte av sine torpedoer, men ubåten klarte å unngå disse også. Begge MTB'ene gikk derfor til angrep med sine små kanoner for å prøve å senke ubåten. Farvannet de var i var for grunt til at ubåten kunne dykke helt under. Etter 20 minutter med skyting med de største kanonene de hadde så de plutselig at svart røyk kom opp gjennom ubåttårnet samtidig som ubåten fikk slagside og etter hvert så de at den sank.

Etter krigen mens Boi var stasjonert i Bergen fikk han høre at det var første gang under 2. verdenskrig at to MTB'er hadde senket en fiendtlig ubåt i overvannstilling med de forholdsvis små kanonene som MTB'ene hadde.

For sin innsats for Norge og de allierte ble han dekorert 12 ganger fra Kongelige Norske og den Kongelige Britiske Marine.

Redaktøren.

Om vennskap

Vi har alle behov for venner – for mennesker som liker oss og er glade i oss slik vi er – venner som godtar oss og bærer over med oss til tross for våre feil og mangler. Vennskap har ingenting med alder, kjønn eller status å gjøre – det oppstår på tvers av alle skillelinjer. Ja, svært ofte ser vi varmt og ekte vennskap mellom de aller yngste og den eldre generasjon. Tvang kan ikke holde et vennskap sammen – det sys sammen av fine, usynlige tråder som danner et nett av tillit og fortrolighet.

Utrykket overfladisk vennskap er en selvmotsigelse. Ekte vennskap kan aldri bli overfladisk – da dreier det seg om et bekjentskap og de fleste har vel flere bekjente enn venner. Forskjellen er ikke lett å definere, men enkelt sagt er vennskap følelser mellom mennesker som føler seg trygge på hverandre.

Jeg hørte en gang en god definisjon på en venn:

En venn møter deg med tillit og trofasthet – Han stoler på deg og støtter deg når alle andre svikter – Han verner ditt navn og rykte om noen baktaler deg – Han aksepterer dine feil og hjelper deg når du har motgang – Han priser din fremgang uten å føle misunnelse.

Slike venner er det ikke alle forunt å ha, men skulle vi være så heldige, skal vi i takknemlighet pleie og verne om vennskapet og selv være vennskapet verdig. Den beste måten å bevare det på er å være interessert i andres liv. Iblant er vi ofte sammen – så kan det komme pauser, men selv i pausene må vi sørge for at kontakten er god. Om avstanden er stor geografisk, hjelper det med et brev eller en telefon. Det er spennende å holde et uåpnet brev fra en venn i hånden og det er meget hyggelig å høre en kjær stemme i telefonen. Gode venner kan både snakke og tie sammen – det viktigste er å være å jour med hverandres hverdagsliv.

Er vi villige til å gi noe uten å vente noe igjen, oppdager vi at vi snart belønnes stort. Derfor skal vi være der når våre venner trenger oss. Vennskap holdes levende når man skal dele opplevelser – enten det er å lytte til musikk, nyte naturen eller dele et arbeid. Hovedsaken er at det skapes medlevelse.

Ansvarlig redaktør: Overmester Arvid Solberg

Redaksjonsnevnd: Kjell Bakken, Jan Bøhnsdalen, Stein Ove Roaldkvam, Arnt Kristian Haug, Bernt Blåka.

Redaksjonsnevnden ønsker stoff til "Støttestenen", helst på e-mailadresse:

kjell.bakken@gmail.com